

ת"פ (באר שבע) 29877-04-22 - מדינת ישראל נ' נתנאיל יוסף

רgefoker

ת"פ (באר-שבע) 29877-04-22 - מדינת ישראל נ' נתנאיל יוסף רgefoker שלום בא-ר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 29877-04-22

מדינת ישראל

נ ג ד

נתנאיל יוסף רgefoker

באמצעות ב"כ עוז ליאור כהן

בית משפט השלום בא-ר-שבע

[14.11.2024]

כבוד השופט יניב בן הרוש

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנואשם הודה והורשע במסגרת הסדר בעבירות החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7א(יחד עם

סעיף 7ג(סיפא לפקודת הסמים המוטכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973] (להלן: "פקודת הסמים"). מכתב האישום המתווך עולה כי ביום 26.6.21 החזיק הנואשם בביתו שתיל קנאביס במשקל 0.87 גרם נטו לצריכתו העצמית.

2. במסגרת ההסדר הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח, לאחר קבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנואשם התקבל תסקיר ביום 22.9.24 ממנו עולה כי הנואשם צער לא עבר פלילי, משפחתו מהווה

גורם תמייקה משמעותית עבורו והוא לוקח בכבוד ראש את מחויבותו למקומות העבודה והוא בעל שאיפות נורמטיביות.

בצד האמור, אף עליה כי הנואשם השתמש בסמים לאורך השנים, על אף ניסיונות טיפול וכי קיימת אצלו אמביולנטיות ביחס להשתלבות בהליך טיפול. לאור האמור שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית ואף לא בא בהמלצת על ביטול הרשותו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המשימה הגישה ראייה לעונש - רישום תעבורתי יחיד של הנואשם משנהת 2021 בגין עבירה של עצרה

המפריעה לתנועה בגינה הוטל על הנואשם קנס בסך 250 ל"ג. (ת/1)

5. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב בהם פירטה את הפגיעה בערכם המוגנים. עתירה למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר. גם שלא תמכה עתירתה בפסקה כלשהי. הפניה למסקירות השילוי, ועתירה לעונש בתחרית המתחם, וכן קנס, התchiebot, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

6. ב"כ הנאשם, עתר לביטול הרשות הנאשם, ולהסתפק בעיצום כספי בגובה 500 ₪, בשים לב לכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר ובשים לב לכך שכיסו מילא העונש המקסימלי שניתן להטיל בגין החזקת סם מסוג קנאביס לצורך עצמית הוא קנס מנהלי בסך 500 ₪.

דין

7. בתיק זה, טרם גזירת העונש, מן הרاءו להידרש לשלווש סוגי משפטיות הנוחות לעניין. בסוגיות אלו דעתינו בת"פ 43480-02-21 מדינת ישראל נ' סבן. אך נראה, כי מעט לעת יש צורך לחזור על הדברים.

8. הסוגיה הראשונה, עניינה סמכות התביעה להמשיך בניהול ההליך הפלילי לאחר התקנת תקנות הערים המנהליות (קנס מנהלי - החזקת קנאביס ושימוש בו לצריכה עצמית). (להלן: "התקנות").

בהתאם לתקנות, שנכנסו לתוקף ביום 1.4.22, החזקת סם קנאביס לצריכה עצמית הינה עבירה מנהלית שדינה קנס בסך 500 ₪. תקנות אלו משלפות אבן דרך נוספת במעבר המחוקק לעמדת נורומטיבית שונה ביחס להחזקה סמים מסוג קנאביס לצריכה עצמית. המלצה הצעות הבין-משרד שפעל במשרד המשפטים לבחינת המדיניות בנוגע לאיסור על צריכת קנאביס בתמיכת תקנות וזו - עבירות מנהליות (החזקת קנאביס ושימוש בו) הייתה כי: "בהתנחת טיבו של החומר והשפעתו, ובחשווהו של חומרים אחרים המותרים היום לשימוש, ספק אם קיימים ערך מוגן שיצדיק קיומה של עבירה של שימוש עצמי ברשות היחיד ובאופן שאינו מזיק לחולות". לאור זאת, קבעה הוועדה כי יש להסדיר את שוק הקנאביס בישראל, תוך אימוץ גישת מזעור הפגיעה בבריאות הציבור. עד נקבע כי עד לאסדרה המלאה של השוק, יש לנוקוט בהליך ביןים של דה-קרימינליזציה של החזקת סם קנאביס לצריכה עצמית ולשם כך בדיקות הותקנו התקנות. ראו בעניין זה דוח הצעות הבין-משרד לבחינת המדיניות בנוגע לצריכת קנאביס בישראל 93 (2020) - הצעות הבין-משרד לבחינת המדיניות בנוגע לצריכת קנאביס בישראל (ו.וו.וו.gov.il). אם כן, ניתן לראות כי הפתוחות במצב הנורומיubi מלמדת על מעבר מ מצב של קרימינליזציה מלאה, לדה-קרימינליזציה חלקית, ובשים לב למגמות בארץ ובעולם, סביר להניח כי יתרחשו שינויים נוספים בעtid בדרך לגליזציה. להבנה בין הגישות השונות ולהציג המגוון בארץ ובעולם ראו למשל: עמית דיטשר, "השינוי באיסור הפלילי על שימוש בקנאביס", הסנגורו 275, ע' 4.

כתב האישום נגד הנאשם הוגש ביום 14.4.22, מספר ימים לאחר כניסה התקנות לתוקףן. אולם באותה העת העבירה המקורית בה הוגש הנאשם הייתה עבירה של גידול סם מסוכן. עבירה אשר אף היום ניתן להגיש כתוב אישום בגיןה. בסופו של יום כתוב האישום תוקן לעבירה של החזקה לצריכה עצמית, ומכאן ואילך לא ניתן לזרקף לחובת הנאשם, אלא עבירה של החזקה לצריכה עצמית. ודוק, לו כתוב האישום היה מוגש ביום 14.4.22 בעבירה של החזקה לצריכה עצמית, לאחר כניסה התקנות לתוקףן, נראה כי ניתן היה לנקל למחוק את כתוב האישום מטעמי מגנה מן הצדק. זאת ממשום שבהיעדר כל טעם מיוחד, בהתאם לחוק העבירות המנהליות תשמ"ז-1985, היה מקום לנתקוט בהליך מנהלי, ולא בהליך פלילי. יתרון ומטעמי הגינוי היה לפעול בעניינו של הנאשם כאילו ביום הגשת כתוב האישום, 14.4.22, העבירה שויוסה לו הייתה עבירת החזקה סמיים לצריכה עצמית. אם כך, הרוי שהיא מצופה מהам疵ה נתקוט בהליך מנהלי נגד הנאשם, ממשום שבאוותה העת התקנות כבר היו בתוקף. בין היתר אף בשים לב לשיקול הפליה בין הנאשם לבין האחרים שנמצאו ברשותם סמיים לצריכה עצמית לאחר 1.4.22 והמדינה אמרה שהיא הייתה לנתקוט בעניינם בהליך מנהלי בהתאם לתקנות.

סעיף 1(ג) לחוק העבירות המנהליות, מורה כי משנקבע בתקנות כי עבירה פלונית היא עבירה מנהלית, יהולו הוראות חוק העבירות המנהליות גם לגבי עבירה שנעבירה לפני תחילתן של התקנות ובבדח שם הוגש כתוב אישום - טרם החל המשפט. בהיעדר התיחסות מפורשת בחזעת החוק, ניתן להניח, כי בין השיקולים שהנחו את המחוקק להחריג בסעיף 1(ג) לחוק העבירות המנהליות מצב בו "החל המשפט", עמדו שני טעמים עיקריים: האחד, הוא שאם המשפט החל, מחיקת כתוב האישום תוביל לזכויו הנואם ואז לא ניתן יהיה לנתקוט בהליך המנהלי תחת ההליך הפלילי. השני, הוא שאם החל המשפט ומתבררת אחריות הנאשם, יש בכר כמעין מצב מקביל לבקשה להישפט ומילא יש לסייע את הליך הבירור שהחל במסלול הפלילי. המשך ניהול ההליך הפלילי בעניינו של הנאשם לא עונה על אף אחד מן הטעמים האמורים, משום שה הנאשם הודה במינויו לו, אך שלא היה כל צורך בניהול הליך פלילי ובתווך בכך הנואם היה מוקן לשלם עיצום כספי בסך 500 ל"נ, אך שלא היה חשש שמחיקה של האישום תוביל לזכויו ואי תשלום עיצום כספי.

משזה נאמר, מצאת כי הייתה סמכות לتبיעה להמשיך ולנהל את ההליך הפלילי כנגד הנאשם לאחר תיקון כתוב האישום, ממשום שעלה פנוי הדברים "החל המשפט". זאת, גם אם התנהלותה של המא疵ה בבירור אינה עולה בקנה אחד עם תכליתו הרחבה של החוק והainteres הציבורי.

9. הסוגיה השנייה, עניינה הפעלת שיקול הדעת של הتبיעה להמשיך בניהול ההליך הפלילי. אין לבלבל בין סמכות הרשות המנהלית לבין הפעלת שיקול דעת על ידה. סמכות אינה הרשאה אוטומטית לפעולה עבור הרשות המנהלית, מקום בו לא הופעל כל שיקול דעת מצדה טרם הפעלת הסמכות, או מקום בו הופעל שיקול דעת צזה המצוי מחוץ למתחם הסביבות, או צזה המנגד לעקרונות צדק. ראו למשל יצחק זמיר, "שיקולי צדק בהחלטות מנהליות", משפט וממשל ז' תשס"ה. 623. בתווך בכך, יש לזכור כי שיקול הדעת הרחב של המדינה אינו יכול לשמש תרוץ לאו הפעלת שיקול דעת, או להימנע מתקבלת החלטה. ראו למשל בג"ץ 5435/14 עמותת כפר דהמש נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (28.4.21)

עjon בהנחיית היוזץ המשפטי לממשלה 4.3041 "ג'ול והנחיות להפעלת חוק העבירות המנהליות" מלמד על שלושה שיקולים הצדדים הגדת כתוב אישום נוכח קיומה של חלופה מנהלית: השיקול הראשון הוא שהטלת קנס מנהלי על אותו אדם אין בה מושם גורם מרתייע במידה מסוימת. השיקול השני הוא שאותו אדם לא שילם את הקנסות המנהליים שהוטלו עליו בעבר. השיקול השלישי הוא שנסיבות עבירה חמורות במיוחד.

השיקולים הללו, אשר בריגל ממשמים שיקול להגשת כתוב אישום, יפים לא פחות, כקווים מנחים לבחינת הצורך בהמשך ההליך הפלילי, מקום בו העבירה נשוא אותו ההליך פלילי הפקה להוות עבירה מנהלית תוך כדי ניהול ההליך. זאת מושם שחוותה של המאשימה לבחון מחדש את עדמתה כל אימת שחל שני נסיבות לאורך ההליך הפלילי. התביעה מחזיבת הפעיל שיקול דעת, באשר לאופן הפעלת הסמכות גם כשההסתמכה שלעצמה קיימת לה, וعليה לעשות כן תוך משקל הנדרש לשיקולי צדק. ראו למשל יצחק זמיר, "שיקולי צדק בחילוטות מנהליות", משפט וממשל ז' תשס"ה. 623. הגשת כתוב אישום, ועודאי אינה בבחינת "שגר ושכח" ולא אחת התביעה בוחנת מחדש את עדמתה וחזרתה בה מכתבי אישום שהגישה. אלא, שבעניינו, לא הוצאה על ידי המדינה כל החלטה מטעמה או תהליכי של שיקילה מחדש שצרכאה עצמאית,

סוף דבר, מלאו הנימוקים מובילים למסקנה שהמשך ניהול ההליך הפלילי, ביחס לעבירה שכיהם היא עבירה מנהלית, לא עולה בקנה אחד עם כוונת החוק והאינטרס הציבורי. מדובר בנאשם צעריר נעדר עבר פלילי, לא ננקטו נגדו בעבר הליכים מנהליים דומים, נסיבות העבירה שביצע איין חמורות, וככמויות שהחzik בCellValue קטנה מוגרם אחד של קנאבים. אשר על כן, גם אם הייתה לתביעה סמכות להמשיך לנוהל ההליך פלילי כנגד הנאשם, עמדתה הדוקנית לא מתישבת עם הרצינול שבבסיס תקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - החזקת קנאבים ושימוש בו לצריכה עצמאית), תשפ"ב-2022, והמציאות הנורמטיבית החדשה מאז כניסה לתקף, וממילא אף לא מקדמת את האינטרס הציבורי. ביחס להhaftות ערכית, מגבלותיה והתאמות המשפט ראו למשל: אסף הרדו"ף "צדק" - עניין של זמן: דין פלילי מקל, שלטון החוק ושלטונו הערכים הזמן(ה) לשינוי", משפטים נ"ב תשפ"ד. הדברים נכונים ביטר שאת בשום לב לעקרון השוויות, שמקבל משנה תוקף עת קיימת בפני המאשימה חלופת אכיפה מנהלית עדיפה על פני המשך ניהול ההליך הפלילי. ראו למשל: (1994) 64-70 Jonathan Schonsheck, On Criminalization 10. הסוגיה השלישית, היא השאלת שיקול הדעת המנהלי שנדונה לעיל, עליה השאלה מהו העונש המרבי לו יכול היה להיות המאשימה לעתור.

סעיף 5(א) לחוק העונשיין קובע כי: "נעבירה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלות לגביה, חל שינוי בנסיבות להגדרתתו או לאחריות לה, או בגין עונש שנקבע לה, יכול על העין החיקוק המקל עם העונה". ליישום פרטיקולרי של עקרון הדין המקל בעבירות המתה ראו סעיף 25(א) לתיקון 137 לחוק העונשיין. לדין נוסף בסוגיית הדין המקל ראו ע"פ 6095/20 טאהא נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (31.10.24).

- הנה כי כן, כוון, בתיקים מסווג זה, בהם המדינה ממשיכה לניהול הליך הפלילי, עליה לעתור לכל היותר לעונש של עיצום כספי. האותו לא. בעניינו, מצב הדברים אף מובהק ביחס לכל מקרה טיפוסי אחר של החזקת סמים. זאת בשים לב למועד כניסה התקנות לתקפן בסמוך לפני הגשת כתב האישום, בשים לכמות הסמים המזערית במילוי, ובשים לב לכך שמדובר במקרה נעדך עבר פלילי. לכן היה ראוי שה התביעה תעביר את התקן למסלול המנהלי, או לכל היותר تستפק בעתרה להטלת עיצום כספי. המשימה בטיעונה לא התקנסה לכך, אולם טענה לכך של אינטראצייבורי חשוב הנובע מהמידע המדיאג העולה ממסקירות שירות המבחן. על המשימה לזכור, כי בזמן שלナルמה בפשיעה היא אחת מן המטלות החשובות בחברה המודרנית, עליה לפעול כל אותה העת בהתאם לדין. מה גם שבעניינו, החזקה של פחות مجرם קנביס בבית, לא רק שאינה עבירה חמורה, אלא אף אינה עבירה פלילתית כלל. אם כן, החש של התביעה שהנאשם יסע ברכבו בעודו תחת השפעת הסמים כמוווו חשש שככל אדם אחר יסע ברכבו תחת השפעת אלכוהול. חשש זה לבדוק אינו יכול לשנות מהעיקרון הבסיסי שבסעיף 5(א) לחוק העונשין.
- אשר על כן, עתירת התביעה לעונש מסר על תנאי, קנס, ופסילה הינה עתירה שאינה עולה בקנה אחד עם קביעת המשפט. רוצה לומר, גם אם בחורה הנתבעת, משוקליה, להמשיך את ההליך הפלילי כנגד הנאשם, היה עליה להסתפק בעתרתה לעונש בהטלת עיצום כספי בלבד.
11. סוף דבר, אני קובע כי הייתה למשימה סמכות, גם אם בדוחק, להמשיך את ההליך הפלילי נגד הנאשם. אולם, בשים לב לכמות המזערית, ולכך שמדובר בנאשם צעיר נעדך עבר פלילי, לא מצאתי כי הייתה למשימה סיבה מוצדקת לעשות זאת, ואף לא מצאתי באיזה אופן יש בכך כדי לשרת את האינטרס הציבורי. משזה נאמר, וגם אם יתכן ובהתנגדות המשימה היה כדי להצדיק סעד כמחיקת כתב אישום, הרי שהכל הוא שמחיקת כתב אישום שמוראה למקרים קיצוניים. ראו למשל ע"פ 6328/12 פולדי פרץ נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报]. לא אכחיד, לא ברור בעיני איך התנהלות התביעה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, ואף ניכר כי קיימ עירוב בין תפל לעייר, אך ספק אם זהו תפקידו של בית המשפט להחליף את שיקול דעת התביעה. הדברים נכוונים ביתר שאת לאחר דין"פ 5387/20 רפי ROTEM נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] שם דחה בית המשפט העליון את תורת הביקורת המנהלית בפליליים. עם זאת, תחת סעד של מחיקת האישום ניתן לשקל פבדים בעוצמתם וכך אעשה בשלב המתאים. בעניין זה, ראו לمثال ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביツ' פ"ד נת(6).
12. סוגיית ביטול הרשותה מעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי.

13. בע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל נקבע כי, משוחוכ ביצועה של עבירה, יש להרשיء את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת, על מנת שלא לפגוע בחותבת מיצוי הדיון עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם ב公报]), ועל מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי עונישה אחרים. (ראו ע"פ 1082/06 מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报])

14. אפתח ואציג, כי זהו אכן מקרה רגיל של בקשת בקשה לביטול הרשעה בהתאם ל מבחני הlecture כתוב, משום שהעבירה בה הורשע הנאשם עתה עוד עבירה פלילית. במצבות הנורמטיבית החדשה, בה החזקת סם מסווג כנבייס לצריכה עצמית אינה עוד עבירה פלילית, הטעמים העיקריים בדבר הצורך שלא לבטל הרשעה, אלא במקרים חריגים, אינם מתקיימים עוד. ראשית, אין מדובר במקרה בו ביטול הרשעה יפגע בחותבת מיצוי הדיון עם עבריינים. זאת משום שהחוק עצמו כבר אינו רואה במעשה הנאים עבירה פלילית כי אם עבירה מנחלת בלבד. מיליא הדיון אשר יש למצות עמו הינו דין מנהלי ולא דין פלילי. וזהו ליבת העניין, הדיון המנהלי לא מותיר חותמו במרשם הפלילי, זאת בשל רצונו של החוקן שלא להכתים אנשים נורטטיביים אשר משתמשים בסמם מסווג קנאבים לצריכת העצימות. שנית, ביטול הרשותה הנאים לא תפגע בעקרון השוויון בפני החוק. ההיפך הוא הנכון. ביטול הרשותה הנאים תשווה את מצבו של הנאשם ביחס אחרים, שהחזיקו קנאבים לצריכת העצימות ואשר ננקט נגדם הליך מנהלי ולא הליך פלילי. שלישי, ביטול הרשותה לא תפגע בהרatitude מסוומ שמלילא ביום לא ננקטים היליכים פליליים כנגד מי שהחזיק קנאבים לשימושו העצמי.

15. אם כן, במקרים מסווג זה ספק אם יש צורך שהנאים יעדוד מבחני הlecture כתוב. אולם, גם יישום מבחני הlecture כתוב לא יועיל למאשימה. זאת משום שחומרת העבירה לא רק שאינה בעלייה סגולית מצדיקה הרשעה, אלא שנראה ואף אינה בעלייה סגולית מצדיקה העמדה לדין. במקרה שהדבר נשכח מזכרו של הקורא; הנאשם שבפני החזק סם מסווג קנאבים במשקל 0.87 גרם. אודה, כי גם טרם כניסה התקנות לתקופן, היה מדובר בכמות מזעירות, אשר ככלעימה לא היה בה כדי להקים עניין לציבור, וודאי כאשר מדובר בנאים צער נעדר עבר פלילי מכל סוג. בהקשר זה, גם אם מעבר לצורך, ראו פסק דין בהם בוטלה הרשותה בכמותות גבותה הרבה יותר ובסמיים מסוכנים יותר, למשל ת"פ (שלום ת"א) 65214-03-23 מדינת ישראל נ' חיט [פורסם ב公报] (22.9.24) שם בוטלה הרשותה של נאים שהחזקק סמים מסווג קטמין, MDMA, וקוקאין במשקלים של גרמים בודדים, עבור חברי לצורך מסיבה בביתה. ת"פ (שלום אי') 72806-02-19 מדינת ישראל נ' טובול [פורסם ב公报] (23.12.21) שם בוטלה הרשותה של נאים שהחזקק עם אחר סם סוקן מסווג כנבייס במשקל של 253 גרם שלא לצריכתו העצמית. ת"פ (י-ט) 25936-08-19 מדינת ישראל נ' וענונו [פורסם ב公报] (2.6.24) בוטלה הרשותה הנאים שהחזקק עם אחר סם מסווג כנבייס במשקל 176 גרם וسم מסווג חשיש במשקל 120 גרם, וכן משקל, שני טלפונים ניידים, סכין וככףழמון בסך 2,070 ל"נ. לביטול הרשותה בעבירותים סמים חמורות יותר ראו עפ"ג 33947-10-17 מ"י נ' קרוקוצקי [פורסם ב公报] (20.3.18) שם אושר ביטול הרשותה של מי שסחר שיש פעמים בסמים מסווג קנובס. ובעפ"ג 11045-09-18 אליאסיאן נ' מ"י [פורסם ב公报] (3.3.19) שם ביטול בית המשפט המחויז את הרשותה של מי שתיאם עסקת סמים וביציע שתי עבירות סחר בסמיים.

16. כך או אחרת, שמשמעותו המחוקק כי מדובר בעבירה מנהלית, הרי שעל פנים הדברים ובහיעדר ראיות אחרות לסתור, לא מדובר עוד בעבירה שחוורמה כשלעצמה מצדיקה הרשעה. משאלו הם פuni הדברים, כאשר מדובר בעבירות החזקת סם מסווג קנאביס לצריכה עצמית, וודאי כאשר מדובר בכמות הנמוכה מגרם אחד, בעניינו של גדר עבר פלילי, מוצדק להורות על ביטול הרשעה גם מבלי לעורר איזון עם הנזק הצפוי לנاسם מההרשעה. המחוקק גילה דעתו ביחס לעבירה זו באופן חד משמעי, משהמיר אותה מעבירה פלילתית לעבירה מנהלית. בהיעדר כל טעם מיוחד אחר יש לקיים את כוונת המחוקק, בעבירות מסווג זה, אף ביחס לאי הכתמה ברישום פלילי.
17. כפי שהבהירתי קודם, בהתאם לסעיף 5 לחוק העונשין, אם שונתה עבירה וטרם ניתן פסק דין חלות יחול על העניין החיקוק המקל עם העונה. הדיון המקל כיוון הינו קנס מנהלי ללא הרשעה בפלילים. לפיכך, נראה כי הקו המנחה הוא שבUberiorות החזקת סם קנאביס לצריכה עצמית, בהן הוגש כתוב אישום טרם כניסה התקנות לתקופן, מצופה מתביעה, לכל הפחות בנסיבות בהן מדובר במיל'ו שהוא עבירה פלילי, וכן סנקציות מנהליות קודומות, להסכים כי הנאשם לא יורשע.
18. לאחרונה יצאנו נשיא המדינה ושר המשפטים בקשר נרגשת לציבור שכותרת: "קריאה מיוחדת להגשת בקשה למחיקת רישום פלילי בגין החזקה או שימוש בקנאביס לצריכה עצמית בלבד".
<https://www.gov.il/he/pages/mish-news-06-03>. שם נכתב בין השאר כי: "כמהלך משלים ומתרך רצון להסיר את התיג הפלילי ואת הכתם הנלווה אליו, מי ש עבר בעבירה של החזקה או שימוש עצמי בקנאביס יוציאו נשיא המדינה, יצחק הרצוג וסגן רה"מ ושר המשפטים, גدعון סער, בקשר מיוחדת למי שנשפטו בעבר בבית משפט בגין Uberiorות שענין החזקה או שימוש בקנאביס לצריכה עצמית, ולא נשפטו בגיןUberiorות נוספת - להגיש בקשה למחיקת רישום פלילי, והכל כמפורט להלן". הנה כי כן, לא ברור מדוע מבקשת המדינה בידה האחת להרשיء נאשם בעבר פלילי, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ואילו בידה השנייה, מזמין את מי שכבר הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית להגיש בקשה חניה.
19. סעיף 23 לחוק העבירות המנהליות קובע כי: "שים אדם קנס מינהלי שהוטל עליו - כופרה העבירה". דהיינו, חוק העבירות המנהליות מאפשר לאדם לכפר על מעשיו על ידי תשלום הקנס ובכך להימנע מהכתמה בפלילים. ובעניין זה רואו למשל בג"ץ 2126/99 דה הס נ' עירית תל אביב יפו [פורסם בנבנו]. באותו עניין הסביר בית המשפט את רצינול ה兜ירה הטמון בהליך המנהלי: "אחד המטרות שביבט קביעתו של עבירות כעבירות מינהליות היא להבדיל מעבירות פליליות. טעם הדבר הוא, ממן אפשרות למי שעבר עבירה מינהלית לשאת בתשלום קנס מתאים בלבד שיוכתם בכתם של מי שעבר עבירה פלילתית". בעניינו הרים הנאשם תרומה בסך 500 ₪ לעומת "אל סם", ונראה כי די בכך כדי לכפר על המעשה, שאינו מצדיק עוד לשיטת המחוקק הכתמה בפלילים. אף בטעם זה יש כדי לחזק את המסקנה כי יש לבטל את הרשותו של הנאשם.
20. סוף דבר לאור האמור לעיל, ובשים לב לכך שהנאשם הרים תרומה בסך 500 ₪ לעומת "אל סם", אני מטיל על הנאשם התביעות בסך 500 ₪ בלבד יבצע עבירות סמים במשך שנה מהיום.
21. המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לראש חטיבת התביעות על מנת שיבחן את מדיניות התביעה בעניין זה. הסמים יושמדו.
- 5129371 הודהה זכות ערעור לבית-המשפט המוחזק תוך 45 ימים.
54678313
נิตנה היום, יג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, בהיעדר הצדדים.